

ಅಗ್ರಹಾರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಲೋಹಿಯಾ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಡಿ.ಎಸ್. ನಾಗಭೂಪಟ, ತಾವು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಸಹ್ಯದರ್ಯರಿಗೂ ತಲುಪಿಸಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು. ‘ಗಾಂಧಿ ಕಢನ್’ ಅವರ ಗಾಂಧಿಪೀಠಿಯ ಫಲವೂ ಹೌದು, ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಹೌದು. ನಿಷ್ಪೂರ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಲೋಕವಿರೋಧದ ಜೊತೆಗೆ ಸೈಹಿತರನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಂತರದಲ್ಲೀ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬದುಕಿದ ಡಿ.ಎಸ್.ಎನ್. ಅವರನ್ನು ಈಗ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯ.

ಆದ್ದುಪವ ಮಾತು, ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲಗಂಜಿ ಶೂಕರ ನಿಶಿರತೆಯಿತ್ತು. ಅದು ನಿಮಗೆ ಒಷ್ಣಿಗೆಯಾಗಬಹುದು, ಬಿಡಬಹುದು. ಬಹುತೇಕರು ಒಷ್ಣಿತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮೆಚ್ಚಿತ್ತಿದ್ದರು. ಒಷ್ಣಿದ್ದವರು ಇದು ಸಹಾಯ ಅಲ್ಲ ಹೆಂದು ದೂರ ಸರಿಯಿತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ ಆತನ ಶೂಕರ ಕಡೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ ಲೋಕ ನಡವಾಡಿಯ ಬುಗಳನ್ನು ಅಳೆದು ಶೂಕರಿತ್ತಿದ್ದ ಆಸಾಮಿ. ಆ ಲೋಕ ನಡವಾಡಿಯೆಂಬುದು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಮಾಖ್ಯಿಯ ಸಕಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ ಉಗ್ರಂಥಿಸ್ತು. ಇದು ಒಂದು ರಿಂತಿಯಲ್ಲಿ ರೋಚಿಗೆಯ ಕೇಲಸ. ಆದೆ ಈತ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಾಂಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಂಥ ಧೀರ.

ಎಲ್ಲ ರಿಂತಿಯಂದಲೂ ಮಹಾಧೀರೆಯಾಗಿದ್ದ ಈತನ ಪ್ರತಿ ಸವಿತ್ರಾ ತಮ್ಮ ‘ಫೇರ್ಸ್‌ಬುಕ್’ನ ಗೊಡೆಯ ಮೇಲೆ, ‘ಇಂದು ರಾತ್ರಿ 12.15ಕ್ಕೆ (ಮೇ 19, 2022) ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎಸ್. ನಾಗಭೂಪಟ ಅವರು ತೀರ್ಕೊಂಡರು ನಮನ’, ಎಂದು ಒಂದು ಸಾಲು ಬರೆದು ಅಂಟಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಣ ವಿರಜನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಶ್ರುತಿಯಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಾಲನ್ನು ಸ್ತುತಿ ತಾನೇ ಬರೆದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಸ್ವಭಾವ ಈ ‘ವಿಪರೀತ ಮನುಷ್ಯ’ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ‘ಮಾನವ’ನನ್ನು ‘ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯ’ನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈತನ ಬಗ್ಗೆ ದೂರದಿಂದಲೂ ಹತ್ತಿರದಿಂದಲೂ ಬಲ್ಲ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತಾಪ ವೃತ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ನಾನೂ, ‘ಬುಸುಗುಡುತ್ತ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳೆಯ, ಸಹೇಳೆಯ್ದೀರಿ, ಸಹ ಲೇಖಿಕ, ನಿಷ್ಪರ್ಯಿ...’ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾಲು ಬರೆದು ಕಂಬನಿಯ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಸಂತಾಪ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆಸಿ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಕುದಿಸಿದರೆ ನಿದಾರಿಸ್ತೇಣುದವ, ನೇರಸ್ತು, ಸಿನಿಕ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಸಮಾಜವಾದಿ, ತತ್ತ್ವಜ್ಞ, ಜಗತ್ಗಂಟಿ, ನಿಷ್ಪರ್ಯಿ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶೇಷಣಗಳು ಮೂನ್ಯಿಂದ ಮೇಲೇಳುತ್ತವೆ. ಇದ್ದನ್ನು ಇಜ್ಞಾತೆ, ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಹೇಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಜಗತ್ಗಂಟಿ, ಸಿನಿಕ ಎನ್ನುವಂಥವ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಶೇಷಣಗಳೇ ಸರಿ.

ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸೈರ್ಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ವಿವರದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನ ಶೈಫ್ರೇನಿಷಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಕೆ ಜಿ.ಎಸ್.